

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM
BESLISSING inzake OPPOSITIE
N° 2001755
van 17 augustus 2009

Opposant: **A.A. ter Beek B.V.**
Turfkade 9
7602 PA Almelo
Nederland

Gemachtigde: **Vereenigde**
Postbus 87930
2508 DH 's-Gravenhage
Nederland

Ingeroepen recht 1: BOLLETJE (Europese inschrijving 484907)

tegen

Verweerder: **H.V.H. Holding B.V.**
Koningshoek 2
5094 CC Lage Mierde
Nederland

Gemachtigde: **Merkenbureau Bouma B.V.**
Postbus 30177
3001 DD Rotterdam
Nederland

Betwiste merk:

(Benelux depot 1134387)

I. FEITEN EN PROCEDURE

A. Feiten

1. Op 1 mei 2007 heeft verweerder voor waren in de klassen 29, 30 en 31 een Beneluxdepot

Dit depot is onder nummer 1134387 in behandeling genomen en op 14 mei 2007 gepubliceerd.

2. Op 30 juli 2007 heeft opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van dit depot. De oppositie is gebaseerd op de eerdere Europese inschrijving 484907 van het woordmerk BOLLETJE, ingediend op 21 februari 1997 en ingeschreven op 15 december 1999 voor waren in klasse 30. Bij deze inschrijving is anciënniteit ingeroepen van onder meer twee eerdere Beneluxinschrijvingen met nummers 28916 en 478989.

3. Aanvankelijk was de oppositie tevens gebaseerd op een algemeen bekend merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs, maar in zijn argumenten heeft opposant deze grond laten vallen.

4. Opposant is houder van de ingeroepen inschrijving, zoals blijkt uit het register.

5. De oppositie is ingesteld tegen een deel van de waren van het betwiste depot, namelijk een deel van de waren in klasse 29 en alle waren in klasse 30. De oppositie is gebaseerd op alle waren van de ingeroepen rechten.

6. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a, van het Benelux-Verdrag inzake de Intellectuele Eigendom (hierna: "BVIE").

7. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

8. De oppositie is ontvankelijk. Op 1 augustus 2007 verstuurde het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau") de kennisgeving van ontvankelijkheid van de oppositie aan partijen.

9. Na enkele opschortingen op gezamenlijk verzoek, is de contradictoire fase van de procedure aangevangen op 2 april 2008. Het Bureau heeft op 7 april 2008 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden, waarbij aan opposant een termijn is gegeven tot en met 7 juni 2008 om zijn argumenten en eventuele stukken in te dienen.

10. Op 6 juni 2008 heeft opposant argumenten en stukken ter ondersteuning van de oppositie ingediend. Deze zijn op 18 juni 2008 door het Bureau aan verweerder verzonden, waarbij een termijn tot en met 18 augustus 2008 is gegeven om hierop te reageren.

11. Op 21 juli 2008 ontving het Bureau bericht van verweerder, die aangaf in dit stadium nog niet inhoudelijk te willen reageren, maar om bewijzen van gebruik te vragen. Het Bureau heeft opposant op 23 juli 2008 van dit verzoek in kennis gesteld en hem daarbij een termijn tot en met 23 september 2008 gesteld om het gevraagde gebruiksbewijs in te dienen.

12. Op 23 september 2008 diende opposant gebruiksbewijzen in. Het Bureau heeft deze op 24 september 2008 doorgestuurd naar verweerder, hem daarbij een termijn stellend tot en met 24 november 2008 om op de argumenten en gebruiksbewijzen van opposant te reageren.

13. Op 24 november 2008 ontving het Bureau de reactie van verweerder. Deze is op 1 december 2008 doorgestuurd naar opposant, waarbij tevens melding is gemaakt van het feit dat verweerder op dezelfde datum de warenopgave van het betwiste depot heeft beperkt.

14. Elke partij heeft haar opmerkingen ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.

15. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

16. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten van de merken in kwestie.

A. Argumenten van opposant

17. Opposant stelt dat het ingeroepen merk BOLLETJE al sinds 1949 wordt gebruikt voor aanvankelijk alleen eierbeschuiten maar later ook andere producten zoals zoutjes en roggebroomd. Mede als gevolg van intensieve reclame – sinds 1954 met de slagzin “Ik wil BOLLETJE” – is dit volgens opposant, die deze stelling met tal van voorbeelden van publiciteit, cijfermateriaal en verschillende marktonderzoeken onderbouwt, een zeer bekend merk geworden.

18. Het meest dominante bestanddeel in het teken van verweerder is volgens opposant het woord BOLLETJES, door de grafische weergave en de plaats die het in het teken inneemt, waarbij de cirkels en de boog een visuele ondersteuning van dit woordelement vormen.

19. Opposant stelt verder dat WIJN BOLLETJES geen generieke aanduiding is, waardoor een beroep op artikel 2.23(1)(b) BVIE geen kans van slagen kan hebben. Het wordt immers in het betwiste teken duidelijk gebruikt als merk en bovendien is volstrekt onduidelijk wat “wijn bolletjes” in relatie met de waren waartegen de oppositie is gericht zou moeten betekenen, aldus opposant. Ook blijkt volgens opposant uit het feit dat de woorden WIJN BOLLETJES in het merk zijn opgenomen dat verweerder kennelijk zelf de mening is toegedaan dat er sprake is van een merk.

20. Dit laatste blijkt volgens opposant ook uit een eerder door verweerder verricht depot van het woordmerk WIJN BOLLETJE. Dit merk is destijds door verweerder ingetrokken nadat hierover tussen

partijen is gecorrespondeerd, waarbij opposant zich jegens verweerder op dezelfde merkrechten beriep als in de onderhavige oppositie.

21. Voor wat betreft de vergelijking van de tekens stelt opposant dat het dominante bestanddeel van het betwiste teken – BOLLETJES – zowel visueel als auditief als conceptueel overeenstemt met het bekende merk BOLLETJE.

22. Voor wat betreft de vergelijking van de waren stelt opposant dat deze identiek dan wel in hoge mate soortgelijk zijn.

23. Gezien de bekendheid en daardoor hogere beschermingsomvang van het ingeroepen recht, de overeenstemming tussen de tekens en de soortgelijkheid van de waren, meent opposant dat er een groot risico van verwarring bij het publiek bestaat.

24. Opposant verzoekt het Bureau om de oppositie toe te wijzen en de inschrijving van het betwiste depot te weigeren voor de waren waartegen de oppositie is gericht.

B. Reactie van verweerder

25. Verweerder heeft allereerst om gebruiksbewijzen gevraagd, die door opposant zijn ingediend. Verweerder gaat in zijn reactie verder niet op deze gebruiksbewijzen in en betwist ook niet dat het ingeroepen recht is gebruikt voor de waren waarvoor het is ingeschreven.

26. Hoewel verweerder wel opmerkt dat het door opposant overgelegde marktonderzoek gedateerd is, betwist hij evenmin dat BOLLETJE een bekend merk is voor beschuit. Echter, voor de andere waren waarvoor het merk is ingeschreven, acht verweerder niet bewezen dat het om een bekend merk gaat. Verweerder stelt dus dat de omvangrijke beschermingsomvang die opposant meent te hebben niet voor alle waren van toepassing is.

27. Verweerder licht toe dat het merk WIJNBOLLETJES gebruikt zal gaan worden voor een snackproduct dat in een kleine verpakking met enkele stuks zal worden verpakt en geleverd aan horecagelegenheden met als doel de consument een gratis hartige snack voor bij een glaasje wijn aan te bieden.

28. Anders dan opposant meent verweerder dat het dominante bestanddeel van het betwiste depot niet het element BOLLETJES is maar het element WIJN. Dit is kort en krachtig en vormt dus de kern van het merk en verder is het het eerste bestanddeel, waaraan de consument normaal gezien meer belang hecht, aldus verweerder.

29. Verweerder stelt dat de consument de tekens BOLLETJE en WIJNBOLLETJES niet met elkaar zal verwarren, door het overheersende voorvoegsel WIJN en de meervoudsvorm BOLLETJES. Hierdoor is er sprake van een volledig ander klankbeeld en dus geen auditieve overeenstemming. Visueel wordt het betwiste teken naar mening van verweerder gedomineerd door het woord WIJN en de grafische elementen, waarbij met de bolletjes in het beeldmerk verwezen wordt naar de vorm van het bolletje, en is het woordelement BOLLETJES ondergeschikt.

30. Daarbij merkt verweerder op dat gezien de bekendheid van het merk BOLLETJE voor beschuit, de meeste consumenten ook het beeldmerk dat opposant gebruikt zullen kennen en zullen weten dat dit volkomen anders is dan het beeldmerk van verweerder.

31. Voor wat betreft de begripsmatige vergelijking stelt verweerder dat BOLLETJE niet beschrijvend is voor de producten van opposant en dat WIJNBOLLETJES dat wel is voor de producten van verweerder. Het merk WIJNBOLLETJES is immers bestemd voor snackproducten voor bij een glaasje wijn. Gezien dit beschrijvende karakter zal het volgens verweerder voor de consument zeer eenvoudig zijn om de merken BOLLETJE en WIJNBOLLETJES te onderscheiden, omdat dit laatste een geheel andere betekenis heeft en bovendien puur beschrijvend is.

32. Voor wat betreft de vergelijking van de waren, stelt verweerder dat deze niet soortgelijk zijn. Het aandachtsniveau van het publiek voor deze waren is volgens verweerder zeer hoog, door de variëteit in A-merken en huismerken die er in supermarkten bestaat, waardoor de consument gewend is om goed op het merk van het product te letten. Verder herinnert verweerder eraan dat zijn waren zullen worden geleverd aan horecagelegenheden en vervolgens gratis aan de consument zullen worden gegeven bij een glaasje wijn, waardoor de aard, de bestemming, het gebruik en de distributiekanaal verschillend zijn.

33. Terugkomend op de stelling van opposant over het eerdere depot van verweerder en de daarover gevoerde correspondentie tussen partijen, merkt verweerder op dat dit geschil nu niet ter zake doet maar dat hij hier, nu opposant het aanhaalt, ter informatie ook wat dieper op ingaat. Bolletje heeft destijds schriftelijk (verweerder legt een kopie over) aangegeven geen bezwaar te hebben tegen generiek gebruik van de aanduiding BOLLETJES in een beeldmerk en van mening te zijn dat deze merken kunnen co-existeren. Daarnaast zijn er andere merken die het woord BOLLETJES bevatten ingeschreven, waaruit volgens verweerder blijkt dat opposant zelf inziet dat hij anderen er niet van kan weerhouden om het element BOLLETJES in beschrijvende zin te gebruiken of te registreren. Om die reden heeft verweerder destijds het eerdere depot ingetrokken en heeft hij het onderhavige nieuwe depot verricht en opposant daarvan ook schriftelijk (verweerder legt een kopie over) in kennis gesteld. Verweerder stelt dat opposant hierop nooit negatief heeft gereageerd en dat het hem bevreemdt dat opposant nu toch bezwaar maakt.

34. Verweerder concludeert dat er geen sprake is van overeenstemming tussen de tekens of dat, het gebrek aan onderscheidend vermogen van de wordelementen WIJN en BOLLETJES in aanmerking nemend, de verschillen tussen BOLLETJE en WIJNBOLLETJES voldoende zijn om de eventuele punten van overeenstemming te neutraliseren. Ook is er volgens verweerder geen sprake van overeenstemmende waren. Verweerder meent dus dat er geen verwarringsgevaar is. Hij verzoekt het Bureau om de oppositie af te wijzen, het betwiste depot in te schrijven en opposant overeenkomstig de wettelijke bepalingen in de kosten te veroordelen.

III. BESLISSING

A. Gebruiksbewijs

35. Verweerder heeft opposant verzocht om bewijzen van gebruik in te dienen. Opposant heeft binnen de daartoe verleende termijn stukken ingediend waaruit het gebruik moet blijken. Verweerder

heeft naar aanleiding van de doorzending door het Bureau hiervan niet meer op deze bewijsstukken gereageerd (zie supra, punt 25).

36. Op grond van regel 1.29, lid 4 van het uitvoeringsreglement (hierna: "UR") kan de verweerder *"zijn aanvraag om bewijzen van gebruik in te dienen intrekken dan wel de verstrekte bewijzen als voldoende beschouwen"*. In regel 1.25, sub d UR wordt bepaald dat *"feiten waarop de wederpartij niet heeft gereageerd als niet betwist worden beschouwd"*. Aangezien verweerder niet is ingegaan op de door opposant ingediende gebruiksbewijzen, gaat het Bureau ervan uit dat tussen partijen *in confesso* is dat het ingeroepen recht normaal is gebruikt. Het Bureau zal de bewijzen van gebruik dan ook niet beoordelen.

B.1. Verwarringsgevaar

37. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

38. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: *"Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan"*.

39. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEG, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Hof van Beroep Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de tekens

40. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke *"bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk"*, volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEG, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

41. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (HvJEG, *Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer*, beide reeds aangehaald).

42. De totaalindruk die een samengesteld merk bij het relevante publiek nalaat, kan door een of meer bestanddelen ervan worden gedomineerd (HvJEG, *Limonchello*, C-334/05 P, 12 juni 2007). Bij de beoordeling of een of meer bestanddelen van een samengesteld merk domineren, moet met name met de intrinsieke eigenschappen van elk van die bestanddelen rekening worden gehouden door deze te vergelijken met de eigenschappen van de andere bestanddelen. Bovendien kan eventueel worden gezien, hoe de verschillende bestanddelen in de configuratie van het samengestelde merk zich tot elkaar verhouden (GEA, *Matratzen*, T-6/01, 23 oktober 2002 en *El Charcutero Artesano*, T-242/06, 13 december 2007).

43. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
BOLLETJE	

44. Het is van algemene bekendheid dat voedingswaren vaak naar hun vorm worden vernoemd. Men denke bijvoorbeeld aan zoute stengels, kaasvlinders of -krullen, pindarotsjes, vlinder- of elleboogmacaroni, chocoladerepen, -letters, -eieren, of -hazen, krulsla etc.. Of, om bij de bolletjes te blijven, aan ijsbolletjes, meloenbolletjes, pepermuntbolletjes of kaasbolletjes. Het woord "bolletje" of de meervoudsvorm "bolletjes" is dus in beginsel geen sterk merk voor voedingswaren die een bolletjesvorm (kunnen) hebben. Het is immers beschrijvend in die zin dat het kan dienen tot aanduiding van een kenmerk (de vorm) van deze waren. Het onderscheidend vermogen van zowel het ingeroepen recht als het betwiste teken is dus in beginsel beperkt.

45. Voor het ingeroepen recht geldt echter dat dit niet (of in elk geval niet overwegend) wordt gebruikt voor bolletjesvormige voedingswaren en bovendien dat het onderscheidend vermogen heeft verkregen door het langdurig en intensief gebruik dat ervan gemaakt is. Tussen partijen is *in confesso* dat BOLLETJE met name voor beschuit een zeer bekend merk is en opposant heeft genoegzaam aangetoond dat het ook voor de overige waren waarvoor het is ingeschreven als onderscheidingsteken is gebruikt. Het ingeroepen recht heeft daarmee een groot onderscheidend vermogen verkregen.

46. Dit brengt echter niet met zich mee dat het publiek, wanneer het wordt geconfronteerd met eender welk teken waarin het woord "bolletje" in combinatie met andere elementen voorkomt, per definitie in verwarring zal raken. Dit zal met name niet het geval zijn wanneer het woord op een zodanige wijze met andere elementen wordt gecombineerd dat het niet zal worden opgevat als merk, maar als beschrijving van de vorm van de waren.

47. Volgens vaste rechtspraak beschouwt het publiek over het algemeen een beschrijvend element van een samengesteld merk niet als het onderscheidende en dominerende bestanddeel van de door dit merk gewekte totaalindruk (GEA, BUDMEN, T-129/01, 3 juli 2003; GEA, ACTIVY Media Gateway, T-434/05, 27 november 2007, bevestigd door HvJEG, C-57/08, 11 december 2008). Het volstaat in dit verband dat het beschrijvende karakter van een dergelijk bestanddeel op een deel van het grondgebied wordt waargenomen (GEA, NLSPORT, T-117/03, 6 oktober 2004; GEA, Zirh, T-355/02, 3 maart 2004).

48. Het betwiste teken is een gecombineerd woord/beeldmerk dat twee woorden omvat, "wijn" en "bolletjes", die beide in kleine letters geschreven zijn. Het woord "wijn" staat bovenaan en is afgedrukt in grote donkergrijze letters, het woord "bolletjes" staat eronder en is afgedrukt in kleinere zwarte letters. Rondom en gedeeltelijk door de woorden staat een lichtgrijze en aan de onderzijde onderbroken cirkel en rechtsboven drie bolvormige voorwerpen van ongelijke grootte in dezelfde lichtgrijze tint.

49. Door deze weergave is het Bureau van oordeel dat het woord "bolletjes" niet het dominante element is in het betwiste teken. Het is niet alleen door zijn positie enigszins onderschikt aan de overige elementen, maar het zal, door het gebruik in de meervoudsvorm in combinatie met het woord "wijn" en mede door de bolvormen die de betekenis nog illustreren, onmiddellijk in beschrijvende zin worden opgevat.

50. Dit alles in aanmerking nemend is het Bureau van oordeel dat de verschilpunten tussen merk en teken in dit geval belangrijker zijn dan de overeenkomsten en dat de totaalindruk dus niet overeenstemt of althans te weinig om tot verwarringsgevaar te kunnen leiden. Het betwiste teken zal worden opgevat als beschrijvende aanduiding voor bolletjes voor bij een wijntje en niet in verband worden gebracht met het bekende merk BOLLETJE.

Vergelijking van de waren

51. Om redenen van proceseconomie laat het Bureau de vergelijking van de waren achterwege. Dit kan immers niet van invloed zijn op de te nemen beslissing omdat, ook al zouden de waren identiek zijn, er geen sprake kan zijn van verwarringsgevaar als er geen overeenstemming is tussen de tekens.

52. Om de leesbaarheid van deze beslissing te bevorderen, worden de waren evenwel, voor zover de oppositie ertegen gericht is en rekening houdend met de door verweerder aangebrachte beperking in het betwiste depot, hieronder weergegeven.

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
Kl 30 Bakkers- en banketbakkerswaren waaronder geroosterd brood, voorgebakken brood, gevulde broodsoorten, ongerezen brood, roggebrood en ander brood, koek, cake, koekjes, biscuits, wafels (al dan niet gevuld); zoute bakwaren waaronder zoute biscuits alsmede andere zoutjes waaronder gebakken chips; kruidnoten, taai-taai; beschuit, knäckebröd, crackers, toast, geroosterde broodschuitjes en andere broodvervangende en/of soortgelijke bakkerswaren; paneermeel; suikerbakkerswaren, chocolade-artikelen; broodbeleg (voorzover niet begrepen in andere klassen); ontbijtproducten waaronder cereals.	Kl 29 Snackproducten, waaronder zoute snacks, voor zover niet begrepen in andere klassen; cocktailsnacks, voor zover niet begrepen in andere klassen.

	KI 30 Snackproducten, te weten zoute snacks, voor zover niet begrepen in andere klassen.
--	--

B.2. Overige factoren

53. Voor wat betreft de opmerkingen van verweerder over het daadwerkelijk gebruik van het teken (supra, punten 27 en 32), zij opgemerkt dat dit in een oppositieprocedure geen rol kan spelen, voor zover dit niet af te leiden is uit de gehanteerde warenlijst.

54. Om dezelfde reden onbeert de opmerking van verweerder (supra, punt 30) over het door opposant gebruikte beeldmerk relevantie. Het ingeroepen recht is immers een woordmerk en het normaal gebruik en voor bepaalde waren zelfs de bekendheid daarvan is tussen partijen *in confesso*.

55. Tenslotte moet aan de stellingen van partijen (supra, punten 20 en 33) over het eerdere depot en daarover gevoerde correspondentie worden voorbijgegaan. Zoals verweerder terecht opmerkt zijn andere depots in deze procedure niet aan de orde. Correspondentie daarover tussen partijen is dat evenmin.

C. Conclusie

56. Merk en teken zijn in hun totaalindruk niet overeenstemmend of althans onvoldoende om tot verwarringsgevaar te kunnen leiden.

IV. BESLUIT

57. De oppositie wordt afgewezen.

Om deze redenen beslist het Bureau dat

58. De oppositie met nummer 2001755 niet gegrond is.

59. Het Benelux depot met nummer 1134387 ingeschreven wordt.

60. Opposant 1.000 euro verschuldigd is aan verweerder op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 UR, aangezien de oppositie geheel afgewezen wordt. Deze beslissing vormt executoriale titel op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE.

Den Haag, 17 augustus 2009

Pieter Veeze
(rapporteur)

Saskia Smits

Camille Janssen

Administratieve behandelaar: Raphaëlle Gérard